

בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

ו' אייר תשפ"ה, 04 מאי 2025

ת"ק 65064-12-24 בן חיים נ' אזולאי ואח'

בפני כב' הרשמת הבכירה מאיה בלאו

תובע שרלי בן חיים

נגד

נתבעים 1. שחר אזולאי
2. שירן אזולאי

פסק דין

זוהי תביעה קטנה בסך 37,700 ₪ שהגיש התובע נגד הנתבעים, בעילות לפי חוק איסור לשון הרע, פגיעה בפרטיות ועגמת נפש, ובטענות לנזקים ממוניים שהנתבעים גרמו לו, לטענתו. הנתבעים ביקשו לדחות את התביעה מהנימוקים שפירטו בכתב ההגנה שהגישו. ביום 28.4.25 התקיים דיון במעמד הצדדים שבו העידו הצדדים וסיכמו טענותיהם.

הצדדים התגוררו במועד הרלוונטי בשכנות, כאשר התובע התגורר בדירה בקומת הקרקע של הבית המשותף, והנתבעים התגוררו בדירה שבקומה הראשונה של הבית המשותף, במשך כחמש שנים. בין הצדדים התגלעו לאורך השנים מחלוקות במספר נושאים וביניהם – רטיבות שהתגלתה בדירת התובע שלפי הטענה מקורה בדירת הנתבעים, פרגולה שבנה התובע בחצר דירתו והיותה גורם מפריע לנתבעים לשיטתם, שימוש בחניית הבית המשותף, סגירת דלתות האש המותקנות בשטחים המשותפים של הבניין ועוד. הצדדים הגישו זה נגד זה בקשות למתן צווים למניעת הטרדה מאיימת, וכן התובע הגיש נגד הנתבע תלונה במשטרה, שנסגרה. בדיון הבהירו הנתבעים כי אינם מתגוררים עוד בדירה שבשכנות לתובע, והם עזבו את הדירה לפני כחודש.

התובע טען כי הנתבעים נקטו בשורה של פעולות שנועדו להניא אותו מלהמשיך ולהתגורר בדירתו, פגעו בשמו הטוב ובפרטיותו. עיקר התביעה, עוסק בטענה שהודעה ששלח הנתבע והודעה ששלחה הנתבעת בקבוצת "הווטסאפ" של דיירי הבניין, במועדים שונים, כוללות ביטויים חמורים המהווים לשון הרע ביחס לתובע, שנרשמו במטרה לפגוע בו, לבזותו ולהשפילו. עוד נטען, כי הנתבעים גרמו לתובע נזק לרכוש: נזק לפרגולה, שם נשבר ה"סנטף" של הפרגולה כתוצאה מכך שהנתבע עמד עליו ובעקבות זאת אירעו נזילות מים לתוך החלל שמתחת לפרגולה ונזקים שיש לתקן; נגרם נזק לשני גופי תאורה שהיו מותקנים בכניסה לדירת התובע; ולרכב התובע נגרם נזק בגובה ירידת ערך. התובע עתר לחייב הנתבעים בסך 30,000 ₪ פיצוי בגין פגיעה בפרטיות, לשון הרע ועגמת נפש, בסך 2,950 ₪ עבור הנזק לפרגולה, בסך 470 ₪ עבור גופי התאורה, בסך 750 ₪ בגין ירידת ערך לרכב, ובסך 2,200 ₪ בגין הוצאות ייעוץ משפטי.

בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

ו' אייר תשפ"ה, 04 מאי 2025

ת"ק 65064-12-24 בן חיים נ' אזולאי ואח'

הנתבעים ביקשו כאמור לדחות את התביעה. בכתב ההגנה טענו, כי התובע הפך במשך השנים בהם התגוררו בשכנות לו לסיוט מתמשך, הפר את שלווה חייהם, וגרם להם למכור את דירתם בכדי להפסיק את רדיפתו כלפיהם. נטען, כי התובע הוא תובע סדרתי ונקט נגד הנתבעים במספר הליכים לרבות בקשות שהגיש למניעת הטרדה מאיימת, תביעה בפני המפקחת על בתי משותפים, וכן הוא הגיש נגד הנתבע תלונה במשטרה בגין גרימת הנזק לפרגולה שנסגרה מחוסר אשמה. נטען, כי הנתבעים לא גרמו לרכוש התובע כל נזק באף מקרה, וכי לתובע אין כל ראיות לנזקים כאלה ולאופן שבהם נגרמו. עוד נטען, כי ההודעות ששלחו הנתבעים בקבוצת הווטסאפ של הדיירים, אינן בבחינת לשון הרע כלפיו, אלא שהיו בגדר תגובה למעשים של התובע אשר לטענת הנתבעים גרמו לפגיעה בפרטיותם והפרו שלווה, ולהודעות שהתובע עצמו שלח בקבוצה. נטען, כי התובע לעתים קרובות שלח באותה קבוצה הודעות מתגרות כלפיהם, האשים אותם בנזקים ובהתנהגויות פסולות שונות, והוציא את דיבתם רעה, באופן שאילץ אותם להגיב לאותן הודעות, על אף שדרך כלל נהגו בתובע במתינות ובאורך רוח. נטען, כי גם אם היה בהודעות הללו משום לשון הרע, הרי שהן נשלחו בעקבות התנהלות התובע, שפלש לקומת המגורים של הנתבעים, סגר בה דלתות וצילם תמונות, ועל כן עומדות לזכות הנתבעים ההגנות שבחוק איסור לשון הרע. עוד נטען הנתבעים כי נאלצו לעלות לפרגולה ולשטוף אותה לאחר שפנו לתובע מספר פעמים בעניין ניקוי פגרי יונים ולשלש הגורמת להפרעה לדירתם, והוא התעלם מפניותיהם. בהתייחס לטענות התובע בעניין חניה, נטען כי הנתבעים אכן נהגו לחנות בשטח המשותף, לאחר שהחניה הפרטית שלהם שקעה בשל ליקוי בנייה ולא התאפשר להם להשתמש בה, וכי שימוש זה הוא סביר ואינו גורם לתובע לכל הפרעה לכניסה לחנייתו או לדירתו.

לאחר שעיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם, בחומר הראיות שהונח בפניי, ולאחר ששמעתי את הצדדים ושקלתי טענותיהם, נוכחתי כי דין התביעה להידחות בכל הנוגע לעילות שעל פי חוק איסור לשון הרע, פגיעה בפרטיות ועגמת נפש. גם התביעה ביחס לחיוב הנתבעים בפיצוי בגין נזק לגופי תאורה, ירידת ערך לרכב והוצאות המשפט דינה להידחות. עם זאת, מצאתי לקבוע כי דין התביעה להתקבל בחלקה, ביחס לנזק הנטען שנגרם לפרגולה של התובע, וזאת בלבד. הנימוקים לכך יובאו, להלן, בתמצית, בהתאם להוראות תקנה 15 לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976.

עיקר עילת התביעה בפיצוי לפי חוק איסור לשון הרע, פגיעה בפרטיות ועגמת נפש, שכן בגין רכב זה עתר התובע לחייב הנתבעים בסך 30,000 ₪. עיון בהודעות ששלחו הנתבעים אליהן הפנה התובע, מעלה כי הודעת הנתבע מופנית בתגובה להודעה שהתובע שלח בקבוצת הדיירים, במועד לא ידוע, ובה תמונות של דלתות האש בחללים המשותפים של הבניין, כשהן פתוחות, ובה קרא להקפיד להשאיר אותן סגורות מטעמי בטיחות, "מי שיפתח זה יעבור לפיקוד העורף. זה באחריות הועד". בתשובה לכך, כתב הנתבע: "נראה לי הוא מתכנן משהו. אם קורה משהו תעבירו למשטרה את ההודעה הזאת."

בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

ו' אייר תשפ"ה, 04 מאי 2025

ת"ק 65064-12-24 בן חיים נ' אזולאי ואח'

1 ההודעה ששלחה הנתבעת, גם היא נשלחה בתגובה לתמונה שהתובע שלח בקבוצת הדיירים, ובה
2 תמונה של רכב החונה באופן שחוסם את החניה שלו, כשהוא ניצב בשטח המשותף הסמוך לחניות
3 הפרטיות של התובע והנתבעים. בתגובת הנתבעת נרשם: **"בוקר טוב שרלי, אני מבינה שאתה לא**
4 **רוצה לרדת לאנשים מהחיים והשעמום שלך הולך ומתגבר. עכשיו תקשיב טוב. אם אתה לא רוצה**
5 **שאני יעשה מהגינה שהיא לא שלך היא שלנו! ובנית לעצמך שם חצר, בקרוב זה יהפוך לגן שעשועים**
6 **וחצר לדיירי הבניין! כדאי לך לשחרר את האנשים שחיים פה באופן מיידי ימטריד! ועוד דבר אם**
7 **אתה לא רוצה שהיום אני יפרק לך את הפרגולה הלא חוקית שלך כדאי לך לא לציץ!!! תעצור את**
8 **עצמך ואל תסיג גבול, לא להתקרב לי לקומה להדביק לי מדבקות על הדלתות, לא להתקרב לי לבית**
9 **לחניה או לכל דבר שקשור בי בדרך כזו או אחרת כי אני אפעיל לך את צו בית משפט ואתה תשלם**
10 **המון כסף וחבל לך. לא להעז לרשום פה עוד הערה אחת שקשורה בי! יאלה סלמאת"**
11

12 בהודעה נוספת ששלחה הנתבעת בהמשך להודעה הנ"ל, כתבה: **"כל היום לחפש להציק לאנשים מי**
13 **חנה איפה חנה למה חנה?? דיי יש לך מאה חניות שחרר את האנשים לחיות אין מה לעשות תשלם**
14 **עם זה החניות עקומות! אי אפשר להחנות שם רכבים! אני מהחניה הפכתי אותה לגינה לעשות על**
15 **האש! תגיד לי מה לעשות בחניה שלי???** אני רוצה לעשות שם מדורה מזה מעניין אותך!! הולך צובע
16 את החניה שלי באיקס שטח הצלה למכבי אש על דעת עצמך! אם יהיה לך שריפה אל תדאג למכבי
17 אש לא מצאת לעצמך מיקום טוב יותר לגור בו. לא לצבוע לי את החניה ואני גם אדרוש מידיית למחוק
18 את הסיפור איקס עיגול שלך!"

19
20 המבחן לקיומו של לשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי. על בית המשפט לבחון איזו משמעות היה מייחס
21 אדם סביר לפרסום שנעשה. מכאן, שאין צורך כי האדם יושפל או יבוזה בפועל, אלא די בכך שהפרסום
22 היה עלול להביא לתוצאה שכזו.

23
24 ההודעה ששלח הנתבע בקבוצת הדיירים, מייחסת לתובע "תכנון" של מעשה פלילי. בפסיקה נקבע כי
25 פרסום המייחס לאדם ביצוע עבירה פלילית, ייחשב דרך כלל ללשון הרע (ע"א 310/74 שטרית נ' מזרחי
26 (1975); ע"א 788/79 ריימר נ' עזבון המנוח רייבר (1981)). עם זאת, הודעת הנתבע מרומזת ואינה
27 מייחסת לתובע ביצוע עבירה פלילית, שכן הנתבע לא פירט בה מהו אותו דבר שמתכנן לכאורה התובע.
28 על כן, מצאתי לקבוע כי מדובר במקרה גבולי, שאינו מבסס את היסוד האובייקטיבי הנדרש ביחס
29 להיות הפרסום בבחינת לשון הרע.

30
31 ההודעות ששלחה הנתבעת בקבוצת הדיירים, אכן מנוסחות בשפה בוטה ומשתלחת, ומייחסות לתובע
32 התנהגויות שונות כהטרדה והסגת גבול, וירידה לחייהם של הנתבעים ושכנים אחרים. אולם יש לקרוא
33 את הדברים על רקע הנסיבות – סכסוך שכנים מתמשך בין התובע ובין הנתבעים, בשורה של נושאים
34 הקשורים במהלך החיים בבית המשותף, וזאת בבואנו לקבוע האם, על פי מבחן אובייקטיבי, יש
35 בדברים משום לשון הרע. סבורה אני, כי בנסיבות של המקרה, התשובה לכך הנה שלילית.

בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

ו' אייר תשפ"ה, 04 מאי 2025

ת"ק 65064-12-24 בן חיים נ' אזולאי ואח'

הודעות הנתבעת נשלחו בתגובה להודעה של התובע, אותה שלח בקבוצת הדיירים, ולה צירף צילום של רכב הנתבעים כשהוא חונה בשטח המשותף. סביר שהתובע ידע שמדובר ברכבם של הנתבעים, שכן לעדותו הם נהגו לחנות לעתים קרובות במקום, ובכך גרמו לטענתו להפרעה לכניסה לחנייה הפרטית שלו. הנתבעים גם לא הכחישו כי נהגו לחנות בשטח המשותף, לטענתם בעקבות ליקוי בחניה הפרטית שלהם. התובע בחר לפנות בעניין זה בקבוצת המשותפת לכלל דיירי הבניין, במקום, למשל, לפנות במישרין אל הנתבעים – ומשכך היה עליו להביא בחשבון כי תגובת הנתבעים להודעה זו תימסר באותו הפורום.

אין די באופן ניסוח בוטה או מתלהם על מנת ללמד כי מדובר בלשון הרע. לצורך הכרעה בשאלה אם דברי גידוף מהווים "לשון הרע" שוקל בית המשפט לא רק את הנורמות החברתיות במקום שבו נאמרו הדברים, אלא גם את נימת הדיבור, את הקול ואת ההקשר שבהם נאמרו הדברים, ואם יתברר שהדברים נאמרו ברוגז או בכעס או תוך חילופי עלבונות, ייטה בית המשפט שלא לראות בדברים "לשון הרע". בתי המשפט ערכו, במקרים כאלה, אבחנה בין "לשון הרע שהיא עניין של מה בכך" לבין לשון הרע המקימה עילת תביעה שראוי לפסוק פיצוי בגינה. בתוך כך, נקבע כי גידופים ודברי עלבון הנובעים מסכסוכי שכנים, שלא נשמעו בפני קהל רחב, אינם עולים כדי לשון הרע (ת"א (חי) 15708/06 קידר נ' רון (2010); ת"ק 17253-11-22 קורל נ' לימור (2015); א. שנהר, **דיני לשון הרע**, עמ' 132).

הנסיבות במקרה דנן מלמדות כי אלמלא הסכסוך הפעיל בין הצדדים בשורה של נושאים הקשורים במגוריהם בבית המשותף, ספק אם הייתה באה תביעת לשון הרע לעולם, כתוצאה משליחת הודעות אלה. גם אם בהודעות נכלל ביטוי ספציפי כזה או אחר העשוי להיחשב בנסיבות מסוימות לשון הרע, הרי שהפגיעה במקרה הנדון היא ברף הנמוך של חומרה ואינה מצדיקה הטלת פיצוי בנסיבות, שעה שמדובר בסכסוך בין שכנים על רקע שימושים ברכוש המשותף.

בהתייחס לטענה לפיה מעשי הנתבעים גרמו **לפגיעה בפרטיותו של התובע**, התרשמתי שהתובע לא ביסס בראיות או בעדותו כל עילה לפי חוק זה, אף לא הבהיר באילו נסיבות נגרמה לו פגיעה כזו – באמצעות בילוש או התחקות העלולים להטרידו (ראו ההגדרה שבסעיף 1(2) **לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981**). שליחת הודעות טקסט בקבוצת הווטסאפ של דיירי הבניין, שלא נלווה להן כל תוכן המהווה פגיעה בפרטיות (כגון צילום שנעשה ברשות היחיד וכו') אינה בגדר בילוש או התחקות אחר התובע, ועל כן דין הטענה להידחות.

באשר לטענה לפיה הנתבעים גרמו **נזק לגופי תאורה** – לא מצאתי כל ראיה שתתמוך לעניין זה בגרסת התובע באשר לכך שהנתבעים הם שהזיקו לגופי התאורה, וגם התובע לא פירט את נסיבות האירוע הנטען, מועדו ואת האופן שבו נגרם הנזק, ועל כן טענה זו לא הוכחה במידה הנדרשת ודינה להידחות.

באשר לטענה לפיה הנתבעים גרמו **לרכבו של התובע ירידת ערך**, ולדוח השמאי שצירף התובע לכתב התביעה, הרי שמדובר באירוע תאונה משנת 2021 שבגינו כבר קיבל התובע פיצוי מחברת הביטוח של

בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

ו' אייר תשפ"ה, 04 מאי 2025

ת"ק 65064-12-24 בן חיים נ' אזולאי ואח'

הנתבע, ומשלא הובאו כלל הראיות ביחס לגובה הפיצוי שקיבל ורכיביו, אין מקום לשוב ולפסוק ירידת ערך בטענה שלא שולמה, טענה שלא גובתה בכל מסמך שהוא מטעם התובע ודינה להידחות.

עם זאת, ביחס לטענה של גרימת נזק לפרגולה הרי שהתובע הניח בפניי ראיה בעלת משקל (תמונה מזמן אמת) ולפיה הנתבע עמד על הפרגולה על מנת לשטוף אותה. עוד הציג התובע תמונות של החלל שמתחת לפרגולה מאותו המועד, תמונות המראות כי חדרו מים רבים לתוך החלל, תוך כדי שטיפת הפרגולה מלמעלה על ידי הנתבע, באופן שיש בו ללמד כי הנתבע, כאשר עמד על הפרגולה, גרם לשבר בסנטף דרכו חדרו המים. הנתבעים אינם מכחישים זאת כי הנתבע עמד על הפרגולה על מנת לשטוף אותה, אלא שטענו כי עשו כן בליט ברירה, לאחר שפניותיהם לתובע בעניין ניקיון הפרגולה לא סייעו. הנתבעים גם טענו כי תלונה שהגיש התובע במשטרה נסגרה מחוסר אשמה, אולם על פי התיעוד שצירפו הצדדים תלונה זו נסגרה מהעדר ראיות מספיקות. גם אם הנתבע פעל בנסיבות אלה באופן סביר על מנת לבצע את הניקיון בעצמו, הרי שמוטל עליו לעשות כן תוך נקיטת מידה נדרשת של זהירות ומבלי לגרום נזק לפרגולה, וככל שנגרם כזה, עליו לשאת בעלות התיקון. התובע הציג הצעת מחיר לביצוע התיקון. אמנם, דרך כלל, בית-המשפט יפסוק פיצוי בהתאם לאומדן נזק שערך מומחה, או לחשבונית ובה עלות התיקון בפועל, אך בנסיבות האמורות, ומשהבהיר התובע כי טרם ביצע את התיקון, ובהתחשב בגובה הנזק, מצאתי להסתפק בהצעת המחיר שהציג, ולחייב הנתבעים לפצות את התובע על פיה, ובהעדר כל ראיה לסתור מטעמם.

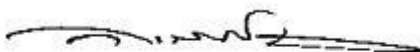
אשר על כן, התביעה מתקבלת בחלקה. הנתבעים ישלמו לתובע סך 2,950 ₪, וזאת בתוך 30 ימים מיום שיתקבל בידיהם פסק-הדין.

לנוכח התוצאה האמורה, ובהתחשב בפער שבין סכום התביעה ובין סכום פסק-הדין, מצאתי שלא לעשות בנסיבות צו להוצאות. גם לא מצאתי מקום לחייב הנתבעים בהוצאות המשפט להן עתר התובע, שעה שמדובר בהליך המתברר בבית המשפט לבתביעות קטנות, ללא ייצוג עורכי דין.

הצדדים רשאים להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת, בתוך 15 ימים מיום שיתקבל בידיהם פסק-הדין.

המזכירות תשלח לצדדים את פסק-הדין.

ניתן היום, ו' אייר תשפ"ה, 04 מאי 2025, בהעדר הצדדים.

מאיה בלאו, רשמת בכירה

